

TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

שבת קודש פרשת מקץ – שבת חנוכה – א׳ דר״ח טבת תשפ״ב Parshas Mikeitz - Shabbos Chanukah - December 4, 2021

הדלקת נרות שבת – 10:19 | זמן קריאת שמע / מ״א – 8:50 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 9:26 | סוף זמן תפילה / הגר״א – 10:13 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:17 | שקיעת החמה שבת קודש – 4:28 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 18:58 | צאה״כ/ לרבינו תם – 5:40

> מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ **3**]6 שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ...

(מד-י) - להיות מתוז במחלוקת ולבדוק שורשה

רש״י: גם עתה כדבריכם - אף זו מן הדין, אמת כדבריכם כן הוא שכולכם חייבים בדבר. עשרה שנמצאת גניבה ביד אחד מהם כולם נתפשים. אבל אני אעשה לכם פנים משורת הדיז. אשר ימצא אתו [בלבר] יהיה לי עב. והנה. המפרשים כבר פירשו שרצה יוסף לראות את גודל מסירות נפשם על בנה של רחל, ובפרט של יהודה זהחשיבוהו השבטים כמלך עליהם. ורצה שבזה יזכו לתקן את עווז מכירתו. ואכן כך זיה, שמסר יהודה נפשו להיות עבד במקומו של בנימיז, ובהמשר אף ביקש לעשות זלחמה עם מצרים על מנת לשחררו. רהנה, לגופו של ענין הודו כולם שהגנב צריך לבוא על ענשו. ולא זו בלבד אלא כל אלו שהתלוו במסעו ראויים לעונש. כפי שהם בעצמם אמרו (לעיל פסוק ט) 'אשר ימצא אתו מעבדיך ומת, וגם אנחנו נהיה לאדוני לעבדים', והרודף אחריהם ביקש להקל מעונשם, ולא ביקש כי אם לקחת את בנימיז לעבד. ולא להמיתו. ואותם לשחרר ולפטור מעונשם. וא״כ איזה פתחוז פה היה להם בקש שישחררו את בנימין גם כן מהעונש הקל שהושת עליו?

וביותר יש לתמוה שלא רואים בפרשה הבאה שניסה יהודה להמליז על בנימיז לשבר את אוזני יוסף שאיז החטא מצריק עונשו. כפי שנהוג במי שכבר נתפס בעבירה א״א להכחיש את העבירה. אז מנסים לכל הפחות להקטיז את החטא. וכאז לא בא כי אם בטענה. שאביו של הנער לא יסבול את כובר העונש המטילים על בנו. ועלול ח״ו מות מרוב עגמת נפש. למה חשב יהודה שבטענה זו יתרצה יוסה לזכות את בנימיז? בי ראה אי פעם שבית משפט יזכה את הפושעים כדי שלא יצטערו הוריהם?

ליסודים סאת הרב אברהם דניאל אבשטיין שליט׳א, בענריס שדה אברהם כבתה אין זקוק לה (גמ' שבת כא:)

- בעניז הלימוד מיום מוב של חנוכה

המחבר פסק (תרע"ג): "הדלקה עושה מצוה, לפיכך אם כבתה קודם שעבר זמנה 🚺 זינו זקוק לה", ע"כ. ודין זה צ"ב טובא, שהרי כל עיקר הטעם שאנו מדליקים נרות זנוכה היינו משום "פרסומי גיסא". ואם הדליק גר חנוכה. וקודם שהשלים הזמז הדלקה בבתה, מדוע אינו צריך לחזור ולהדליקו, הרי עדייז לא קיים עיקר התכלית של המצוה? ובעזהי״ת נראה לבאר. רמבואר מהלכה זה שעיקר מצות נר חנוכה הוא עצם המצשה הדלקה. ולא התוצאה של הדלקה שיהיה הגר קיים דלוק שיצור זמז של הדלקה. והטעם לזה יש לבאר בהקדם דברי **המהר״ל.** שהק׳ וכי בשביל שנעשה להם נס הדלקה ולא היה זה רק לעשות מצות הדלקה, היו קובעין חנוכה, וכל נס שחייב. הודות ולהלל הוא בשביל הצלתו ולא בשביל שנעשה לו נס לעשות המצוה. ווראיה י בעל הניסים לא הזכירו הנס של הנרות כללן. ותי׳ שעיקר מה שקבעו ימי חנוכה בשביל מה שנצחו את היונים, רק שלא היה נראה שהיה נצחון ע״י נס הש״י שעשה זה לא מכחם וגבורתם. ולפיכך נעשה הנס ע״י נרות המנורה שידעו שהכל היה בנס מלחמה ג״כ. ודוקא נס זה נעשה, כי עיקר רשעת היונים שטמאו את ההיכל, וכמו

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (19). Separation of Meat and Dairy. "Somewhat" Meaty Food That Doesn't Require a Six-Hour Wait. Only eating actual meat requires a six-hour wait before eating dairy. According to the custom of the **RM'A** (1) the same principle holds true after eating a food cooked in the same pot as meat. However, the following cases, which are not actual meat foods, do not require waiting. This includes one who eats 1) A *parve* soup or food cooked in a clean meat pot, even if the

meat pot was used for meat within 24 hours [ben yomo] (2). 2) Parve food cooked in an uncleaned meat pot, which had 60

times as much *parve* food that nullifies the meaty residue. [If there is no 60 times, see **Pische Teshuva** 89:7.1

3) A sharp item cut with a meaty knife or one who cooked a sharp item in a meaty pot (3).

4) *Parve* food that had a meaty "steam" on it. An example of this would be if it was cooked uncovered in the oven with uncovered meat. This *chiddush din* [novel ruling] was said by **Teshuvos**

מאת הגאון מו״ר הרב ברוך הירשפלד שליט״א, עשה ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

Rav Poalim 3 (4) and agreed to by those Poskim who came after his time. His logic is that a taste from steam does not linger in the mouth like actual meat and thus, it is not a problem.

5) "Chezkas B'sari" - This is a term used in Israel, and relevant elsewhere as well, referring to the following case: Many meat establishments also produce basically parve foods. Since they are in a store together with many meat items, the establishment cannot guarantee that they are truly *parve* and markets them "to be considered meaty" (5).

6) A parve kugel or *challah* that was heated up on the lid of a hot meaty pot.

Note: None of the above may be eaten with dairy foods.

Today, we have discussed the definition of "somewhat" meaty foods that don't require waiting before eating dairy. Next week, we will discuss "somewhat" dairy foods which can or cannot be eaten within six hours after actual meat. The above-mentioned lenient rulings do not all apply in this new set of cases.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – תענית דף יט.

מצות עשה מו התורה לאוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה says [הל תענית פ״א] **רמב"ם** The - "על אלו מתריעין בכל מקום על השרפון ועל הירקון" we only blow הצוצרות but not a אויד באר אל הצבור". שתבא על הצבור we only blow ש**גיד משנה** explains that the Rambam holds that . שופר but not a אויד משנה brings גבוליו, but in גבוליו, but in גבוליו, but in גבוליו, but in איטת הרשב"א one may blow either one.

The געד א שו"ע so too we are מתריעים & מתריעים askens, just like we are אמתענים so too we are או"ח תקעו. או שו befall us מגו אברהם. The מצות עשה דאורייתא asks "ואני תמה" why we don't blow nowadays. since it is a מגו אברהם? He remains with a צ"א.

The אורות משה) brings a question on the (יבי: רישב"א who says the halacha is that we blow חצוצרות on a Taanis (ריבים) אורות משה), since we don't have ארצירות today, in since were don't have ארצירות today, in since we don't have ארצירות today so we can today so we can blowing them on a Taanis, because the איווי in the Torah is to make אנארות. & everything that we do with the בולל או חצוצרות, blowing them on a Taanis. Thus, all הקיעות need to be done with same אוצרות used in the מקדש & since we don't have the ביהמ"ק today, we don't make הצוצרות.

Rav Elyashiv zt'l [קרבע תשובות או"ח לג] says the reason the Rambam lists them together is since the הקיעת חצוצרות for הקיעת הצוצרות או"ח לג , it doesn't aet its own listing. However, if one would benefit from the אוציצרות, he would be עובר מעילה. That's why we don't make today, to avoid any אגרות משה, of someone using them & being אורות לאלישיב. עובר today, to avoid any אגרות משה, but doesn't understand why according to אין א we can't we make the איז א now to be saved & used in the Bais Hamikdash איז איז די משה This way we would be able to be תוקע But according to R' Elvashiv, we don't make them to avoid תקלה. hence we don't have them to blow on a תענית,

The מצו brings the question of the מצוה why we are not תוקעו auotes 3 הניקעו משנ"ב is only א"א א"י ni נוהג עו משנ"ב brings the question of the א"א א"י ni נוהג עו משנ"ב איי ni נוהג עו משנ"ב מאיי איי ni נוהג עו משנ"ב איי ni נוהג עו משנ"ב איי ni נוהג עו משנ"ב מאיי משנ"ב מאיי איי ni נוהג עו משנ"ב איי ni נוהג עו משנייג ni נוהג עו משנ"ב איי ni נוהג עו משנייג ni נוהג עו משנייג ni נוהג עו משנייג ni נו but it also must be entirely under our חוות איש און מאון איש און האון איש און גראל must affect (תורת המועדים ס"ק א'ן מאון איש. The תורת המועדים ס"ק א'ן און איש explains the reasor we aren't איי to institute these fasts in times of a drought, even in איי is because since food can be imported easily, it isn't such a great סכנה

XIA

(1) רמ"א יו"ד פט:ג (2) שם (3) רעק"א על הש"ד פטייט (4) תשובת רב פועלים ג' או"ח י"ג (5) עיין פסקים ותשובות פטיטו [קעט]

Ropshitzer Rebbe, R' Naftali Hurwitz zt"l (Zera Kodesh) would say:

יד' In the Al Hanissim tefillah that we say on Chanukah, the word 'יד' יד'. 'hand' is mentioned five times: מסרת גבורים ביד אדיקים, וזדים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד - You delivered the mighty into the hand of the weak, the many into the hand of the few, the impure into the hand of the pure, the wicked into the hand of the righteous, and wanton sinners into the hand of those who occupy themselves with Your Torah.' A hint for this may be found in the posuk in Parshas Mikeitz which is usually read on Shabbos Chanukah: 'Binyamin's portion was five times (חמש ידות) as much as theirs.""

A Wise Tzaddik would say:

÷

뤔

behalf of

ති

"In Haneiros Halalu, we say that we have no permission to use the lights of the Menorah, only to look at them אלא לראותם בלבד'). It is a *segulab* to look at the lights for healing damaged eyes and protecting one's eyes for the future '

	seguran to rook at the rights for nearing damage		ig one seves for the rutare.
Designed a Desc Orac liter Designedian a	Learn s'7 Torah AND s'7 detailed world	×103,846	מוקדש לעילוי נשמת זקני
Printed By: Quality Printing		equipix	ר׳ נפתלי טוביה ב״ר ישראל מינצער
Graphic Copy & Printing	with the goal to get close to HIM	vennaure arginalurea	
(845)352-8533	In the second seco	855.400.5164	ז״ל, נפ׳ ראש חודש טבת
(045)552-0555	w/Reverence	Kvodshomayim.org	תהא נשפתו צרורה בצרור החיים

שפילה. אילו היה הוא הגנב. היו צריכים להענישו, ולטענתם, אפילו במיתה. אבל היטב ידעו שידי בנימין לא היתה במעל. וברור היה להם שגם יוסף יודע מזה, ואין כאז כי אם מזימה ועלילה מצידו. כפי שכבר חזו והבינו מתור פגישתם הקודמת. שהינו מבקש עלילות עליהם. וזהו שטענו ואמרו תיכף אחר שהשיגם הרודף: ׳הן כסף אשר מצינו בפי אמתחותינו השיבונו אליך. ואיך נגנוב מבית עבדיך כסף או זהב'? על כז היתה טענתם ליוסף להחזיק בדרכי יושר ולשדררו. ושפיר הזכירו בדבריהם אודות אביהם הזקז שעלול למות. כי עיקר טענתם היתה שגם אם מצא איזה סיבה להעליל עליהם עלילת חינם. יקח בחשבון שעלול לבוא על ידי כך לידי שפיכות דמים', ושמא ירתע יוסף מלהמשיך בעלילותיו כשהדברים גובלים גם בתנאי זה. ועל אף שגם אחר שטענו והוכיחו שידו לא היתה במעל. לא יצא בנימיז מידי חשד. בכל זאת היתה טענתם שאי אפשר להעניש על דבר התלוי רק בחשד. ולטענה זו היה יוסף מצפה. הוא רצה שהם ישמיעו טענה שתוכנה היא: ״ש

ובהכרח עלינו לפרש. שתוכנה של טענת השבטים לא היתה שיסלחו לחטאו של

בנימין. אלא שעל אף שנמצא הגביע באמתחתו של בנימין אין כאן כי אם עלילה

חושדים בו ואין בו', ואז השמיע לפניהם תשובה ניצחת: 'אני יוסף! העוד אבי חי'? כלומר. אם הנכם טוענים שאיז לדוז ולהכריע את דינו של החשוד כל עוד שאיז הוכחות מוצקות שאכז ידו במעל. למה אם כז חרצו את דינו למיתה ולמכירה לפני כעשרים שנה? על אף שבפועל היה חף מפשע, וכל הטענות שטענו עליו לא היו מוצקות כלל. ויסוד הדברים לא היו כי אם חשדות?... וזהו 'אני יוסה'! ולמה בשעה שמכרתם אותי לא העלתם על פיכם טענה זו שאין לעשות מעשה על פי חשר, העוד אבי חי׳? האם אז עדייז לא היתה חשש זה של אבי חי? ועיקר מטרת יוסף בכר היה כדי שידומו אחר שלא תהיה מענה בפיהם. ותעלה להם הדבר לתשובה וכפרה.

שאמרו שכשנכנסו יונים להיכל ר״ל שהם טמאו את ההיכל״. צכת״ד. ולפי זה מובן תי' על קו' הבית יוסף מדוע קבעו ח' ימי חנוכה ולא ז' ימים שהנס של השמן היה רק לז' ימים. אבל לפי דברי המהר״ל שעיקר הנס של חנוכה היה מחמת נס שנצחו את המלחמה מובן היטב כפי תי' של הפרי חדש שיום הראשון היה המחמת נס של המלחמה. דלזה גופא תקנו היו״ט של חנוכה, ויש לבאר דבריו עפ״י דברי הרמב״ז (סוף פרשת בא) שכתב וז"ל. "ומז הנסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בנסים הנסתרים שהם יסוד התורה כולה. שאיז לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמיז בכל דברינו ומקרינו שכולם נסים איז בהם טבע ומנהגו של עולם". עכ"ל. שהתכלית של הניסים הגלוייז היינו שיודה גם על הניסים הנסתרים. ולהכיר שהשי״ת השליט על כל הטבע. ונס של השמז היה נס גלוי. ונס של המלחמה היה נס בדרר הטבע.

וכיוז שכז. שבימי חנוכה אנו מכירים שהשי״ת הוא השליט גם על כל עניני הטבע. והחשמנאים שהלכו למלחמה לא הלכו לנצח בכוחם וגבורתם. שהרי לא היה צד שיש להם כח לנצח את המלחמה שהיו רק מעטים ביד רבים. והם הלכו ועשו השתרלות המוטלת עליהם. והשלך על ה' יהבם. ועי"ז זכו שנחו את המלחמה. וא״כ יש לבאר שזהו הטעם מדוע אחר שהדליק נר חנוכה וכבתה שאיז זקוק לה. שזהו להורות שכל מה שמוטלת על האדם לעשות הוא רק ההשתדלות. וכל התוצאות הוא אר ורק מאת השי״ת!

מעשה אבות סימן

ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה ... (מא-יג)

There are some misguided souls who feel that doing acts of *chessed* and helping another Jew is not as important as devoting oneself all day and all night to learning Torah. In truth, some of the greatest Torah scholars with the most legendary intellects also spent time worrying about and helping the less fortunate. This pairing of Torah excellence and chessed was personified by **R' Chaim Soloveitchik (Brisker)** *zt*"*l*. He was one of the greatest *Torah* scholars of his generation, a visionary and possibly the most innovative thinker in several generations, but nevertheless, his house was open to all to the extent that it became a public thoroughfare where notices and advertisements were posted. Food was doled out in the kitchen almost on a non-stop basis, while R' Chaim could often be found in a side room talking in learning with other *Rabbanim* or conducting a *din Torah*, with groups of people. It should not be surprising then, that he also spoke about the topic of *chessed* at the expense of *Torah* study with trademark clarity and wit. His grandson **R' Meshulam Dovid** Soloveitchik zt"l recounts how R' Chaim once told a group of Rabbanim, "A rabbi that doesn't close his Gemara to do tzedaka and chessed – even when the Gemara is open in front of him, it's as if it's closed. However the converse is also true – a rabbi that does close his Gemara to do tzedaka and chessed, even when it's closed, it's as if it's open!"

One morning, R' Chaim was sitting with a few Talmidei Chachamim in his home and conducting a din Torah, involving a great deal of money and a number of colorful personalities. For hours, the case dragged on, when suddenly, a commotion could be heard outside R' Chaim's door. A woman came running into the house and began screaming uncontrollably that she must speak to the Rabbi immediately. It was a matter of life and death, so to speak, and she refused to budge until she got her way. A number of family members tried to calm her down and offered her a seat where she can wait until the *Rav* was ready to see her, but she absolutely refused to sit down or be assuaged. Her voice rose again and again, mingling with heart-rending cries and wails, until finally, R' Chaim himself opened the door and came out.

"What is going on here?" he asked softly, as was his way. "What is all the commotion?"

Instantly, the woman sprang forward and addressed the venerable rabbi. "Rebbi, please, I must speak to you right now. It cannot wait even another second." R' Chaim found a quiet corner somewhere, as an empty room was out of the question, and he softly asked her how he can help. "Rebbi," she began, in a strong and brave voice, "tonight is my daughter's wedding. I should be happy in the midst of such a wonderful celebration, and yet, I am scared of her future. Last night, I dreamed that my daughter suddenly went crazy! From a fine and refined *kallah*, all of a sudden, she began acting crazy and it appeared to me in my dream that she lost her mind! What can this mean? I feel like canceling the entire wedding right now, for how can I allow my daughter to go forth in marriage, when she will become sick and crazy in her head?" Her bravery cracked and a fresh burst of tears and wails emanated from the hapless mother of the bride.

R' Chaim stood next to her quietly, as she cried. Then, he smiled and whispered something that only she was able to hear. Instantly, she stopped crying and wiped away her tears. She smiled and nodded her head, and thanked the Rabbi emotionally before hurriedly heading out the door. R' Chaim shrugged and went back to the din Torah.

Later in the day, some family members questioned R' Chaim about what he whispered to the hysterical woman, that made her calm down and even smile happily as she left the house. This time, R' Chaim smiled broadly. "I told her that from the story of Yosef HaTzaddik in Mitzrayim, we learn that all dreams follow the interpretation. This means that however the dream is explained, that is how it will turn out. So, I said that I am qualified to interpret her dream and I am of the opinion that her daughter will become exceedingly rich. Not just wealthy or comfortable - rich beyond her wildest imagination. The reason is because most super rich people have quirks and 'meshugasin' that they live with, so when she saw that her daughter was going to go crazy, it meant that she too, will become very rich and have a lot of 'meshugasin'!"

ויהושע היה לבש בגדים צואים ... (זכריה ג-ג)

incriminate Yehoshua because of the "soiled garments" he was wearing. The question begs to be asked: how is it that the holy vestments of the Kohen Gadol which are referred to as "the glory and splendor" could ever become soiled?

R' Moshe Shmuel Shapiro *zt*"l (Rosh Yeshivas Be'er Yaakov) explains that *Chazal* say that the soiling of the holy garments is a reference to Yehoshua's children who had strayed from the correct path and he was clad in "soiled garments" due to his failure to reprimand them properly.

Says R' Moshe Shmuel, a profound lesson can be gleaned from this. Oftentimes, people tend to delude themselves into

In the Haftorah, Zechariah HaNavi discusses the clothing thinking that after a lifetime of doing the will of Hashem they of Yehoshua Kohen Gadol and how the Satan sought to have reached a pinnacle in their lives and nothing that is thrown at them could ever cause them to waver from their routine. Unfortunately, it is this very fallacy that causes immense damage in Klal Yisroel for as soon as a person lets his guard down, even a small bit, the door gets opened for the Yetzer Hara to worm his way in and wreak havoc.

> As the Kohen Gadol, the spiritual leader, Yehoshua had reached the pinnacle of his career, yet even his position became shaken up. Consequently, we see how the little band of Chashmonaim managed to shake up the mighty Greek army despite tremendous odds – all due to their unwavering faith in Hashem and his Torah.

ויאמר ראובז אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך ... (מב-לז)

1.

- Co

FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

The Medrash says that when someone would tell Rav Tarfon a good vort, he would compliment it by saying "כפתר ופרח" When someone would say a whimsical vort, he would recite the posuk "לא ירד בני עמכם". The Rav in Radin would relate an explanation from his father, based on **Rashi**, who says that Yaakov Avinu scoffed at Reuven's offer to let his own two children die in place of Binyamin. Hence, Ray Tarfon would quip with this *posuk*, insinuating that such a *vort* was *na'arish*. (We see that he didn't brush the student away with harsh words, rather, in a backhanded manner, he told him the *pshat* was a bit off.) So what was Reuven takeh thinking? The Zaida's machshava is as follows: Reuven put his most precious possession on the line - his own children! With his children's life at stake, he would insure Binyamin's safety. Yaakov explained that two sons for one doesn't balance the scale. Because each child or grandchild is special in his own right. This brings to mind a fictional story the Zaida would off relate. There were 2 brothers, one was a wealthy man with nebach no children, who lived in America. The other lived in *Eretz Yisroel* with a large family amidst abject poverty. The wealthy brother offered his sibling 1 million dollars in exchange for one of his children while rationalizing to him that he still had 12 more. They agreed. That night, the brother in *Eretz Yisroel* had the task of selecting a child and went from bed to bed pondering and agonizing over which one to send. He was in a quandary and couldn't decide. He called his brother in America and said, "The deal is off. You said that I have 12 more so that's 1/13. But it's a mekach taus, I only have one Chaim, one Yosef, one Chani" Each child is a universe unto himself. In the same vein, said Yaakov to Reuven, losing your two boys won't mollify me for the loss of my one son, Binyamin. <u>The Gemara says, "הרגיל בנים ת"ח" in singular form "בנים "because we</u> must view each child as a special, unique fire.

משל למה הדבר דומה כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר ... (משלי ו:כג)

Kvitlach on Chanukah. He told his congregation the following story: On the third night of *Chanukah*, it was bitterly cold outside in the small Russian town of Vilkovitz.

Two simple men, Velvel the Tailor and Gershon the Milkman, were playing a friendly game of *kvitlach*, when they heard a knock at the door. Surprised, Velvel opened the door to find an old man with a long gray beard shivering in the darkness. Quickly, Velvel took him in and brought him to the fire, where he served him some hot soup. When the color returned to the old man's face, he noticed that the others were playing kvitlach and asked if he might join them.

What followed was the greatest exhibition of *kvitlach* that hour, the old man had parlayed twelve kopeks into sixty a G-d-fearing Jew to celebrate the Yom Tov of Chanukah!"

מסרת גברים ביד חלשים ורבים ביד מעמים וממאים ביד מהורים ... (על הנסים)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM

Chanukah is a time to reignite our *neshamos*, because sometimes we forget how different and special we are. We refocus our minds to the truth of Jewish philosophy, the direct opposite of Yavan and American mentality. The word Yavan signifies their entire hashkafa. The yud is small, the yay is bigger, the nun is even longer - because by them, nothing is ever enough. The more you have, the more you want, which leaves one constantly with an emptiness that can never, ever be filled.

In Al HaNissim we thank Hashem for the military victory, but the spiritual victory is hinted to us as well. We thank Hashem for placing the *rabim*, the many, into the hands of the *ma'atim*, the few. On a deeper level, *Chanukah* is a when the philosophy of MANY, of having a lot of material acquisitions, was overcome with the *Yiddish* philosophy of MA'ATIM, being satisfied and happy with whatever one has, no matter how much it is because the only thing in this world that is worth investing time and effort into is our *ruchniyus*. Of course, we need to eat and sleep and wear clothing, but when so much of our time and energy is spent on these endeavors, we follow the well-trodden path of pursuing happiness and success, and never actually find it.

On Chanukah, we light 36 candles, which are the 36 hours that the Ohr HaGanuz existed in this world until Hashem hid it away for the tzaddikim L'asid lavo. Those 36 candles represent 36 neshamos, the 36 tzaddikim upon which the world stands On Chanukah, every one of us can tap into that special holy light and make it our own. Every night we go back to the beginning and light candle number one again because candle number one is YOU. Your job in this world is to constantly light up YOUR *neshama* by being involved with *ruchniyus*. *Chanukah* is the time to remember the power, the philosophy, and true simcha of the Jewish people, who live a life of *Histapkus*. May we spend the next eight days and the next 120 years, thanking and praising *Hashem* for all the miracles in our lives, the greatest of all being that we are Jews, and we know it.

rubles, until his companions had nothing left to play with

Astonished, Velvel asked how it was possible for a man to A Rabbi was railing against the practice of playing have such luck. "My friends," the old man replied, "it is not luck. I am the Prophet Elijah, and I've come to reward your generosity with innumerable heavenly blessings."

The men rejoiced, and the Prophet blessed them, and he blessed their houses and their animals - but somehow he neglected to give back the sixty rubles. Quietly, he bade the pair goodbye. In the course of the eight day holiday, the "Prophet" would repeat the card scam twenty-three times!

נמשל: As his congregants listened with apt attention, the rabbi explained that Chanukah is a holiday of light, and light is represented by the *Torah*. "Why waste your time playing silly games and losing your money, when you can make the best use of your time and money, by learning Torah and giving the two men - or any man - had ever seen. In less than an *tzedaka* to all those in need? That is the best possible way for